2021_9_73_80

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉളളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾകടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2021_9_73_80

ഗീത ഗുപ്ത

v.

രമേശ് ചന്ദ്ര ദ്വിവേദിയും മറ്റുള്ളവരും

(2011 ലെ 4750–ആം നമ്പർ സിവിൽ അപ്പീൽ)

2021 സെപ്റ്റംബർ 20

[ജസ്റ്റിസ് അജയ് രസ്തോഗി, ജസ്റ്റിസ് അഭയ് എസ്. ഓഖ]

ഉത്തർപ്രദേശ് അർബൻ ബിൽഡിംഗ്സ് (റെഗുലേഷൻ ഓഫ് ലെറ്റിംഗ്, റെന്റ് ആൻഡ് എവിക്ഷൻ) നിയമം, 1972- ഉത്തർപ്രദേശ് അർബൻ ബിൽഡിംഗ്സ് (റെഗുലേഷൻ ഓഫ് ലെറ്റിംഗ്, റെന്റ് ആൻഡ് എവിക്ഷൻ) ചട്ടങ്ങൾ, 1972- അപ്പീൽവാദി 13-03-1994 ലെ ഒരു തീറാധാരം വഴി ഒരു വസ്തു സമ്പാദിച്ചു- പ്രസ്തുത വസ്തുവിൽ രണ്ട് ഗദ്ദികൾ, രണ്ട് ഗോഡൗണുകൾ, ഒരു ടിൻ ഷെഡ് എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു (പൊതുവായി തർക്കവിഷയമായ വസ്തു എന്ന് പറയുന്നു), ഇത് അപ്പീൽവാദിയുടെ വിൽപ്പനക്കാരൻ/മുന്നുടമസ്ഥർ 'ഡി' എന്ന മറ്റൊരാൾക്ക് വാടകയ്ക്ക് നൽകിയിരുന്നു- തർക്കവിഷയമായ വസ്തു ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു എന്ന അനുമാനത്തിൽ, രണ്ടാം എതിർകക്ഷി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 16 പ്രകാരം പ്രസ്തുത തർക്കവിഷയമായ വസ്തു അനുവദിക്കുന്നതിനായി ഒരു ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു- ഒരു പരിശോധനാ റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കി- ഒന്നാം എതിർകക്ഷി പ്രസ്തുത തർക്കവിഷയമായ വസ്തുവിൽ തന്റെ ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും 1975 നവംബറിൽ 'ഡി' അവനെ വാടകക്കാരനായി ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്നും റിപ്പോർട്ടിൽ

2021_9_73_80

രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്- അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ് വിധിച്ചത്, 15-11-1975 തീയതിയിലെ ഒരു കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഒരു വാടകക്കാരനായി തുടർച്ചയായി കൈവശം വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടത്തിന്റെ വാടകക്കാരനായി മാറിയിട്ടുണ്ടെന്നും ആണ്- അതിനാൽ, തർക്കവിഷയമായ വസ്തു ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നില്ല- പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിനെതിരെ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്ത റിട്ട് ഹർജി തള്ളി- സുപ്രീം കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ, 05-07-1976-ന് തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു എന്നും 1994-ൽ വസ്തു വാങ്ങിയതിന് ശേഷം പ്രസ്തുത വസ്തുവിൽ നിന്ന് തനിക്ക് യാതൊരു വരുമാനവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല എന്നും അപ്പീൽവാദി വാദിച്ചു- വിധിച്ചു : ഒന്നാം എതിർകക്ഷി 15-11-1975 തീയതിയിലെ കരാറിനെ ആശ്രയിച്ചു, അതിലൂടെ അവന് വാടകാവകാശം ലഭിച്ചു- ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ കൈവശത്തെക്കുറിച്ച് 1975 മുതൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ മുന്നുടമസ്ഥർ യാതൊരു എതിർപ്പും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ് ഒരു കണ്ടെത്തൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്- അങ്ങനെ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി 05-07-1976-ന് മുമ്പ് ഒരു വാടകക്കാരനായി കൈവശം വെച്ചിരുന്നു- അതിനാൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 പ്രകാരം അവൻ ഒരു വാടകക്കാരനായി കണക്കാക്കപ്പെടും- അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവിൽ യാതൊരു പിഴവുമില്ല- അതിനാൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയെ ഒഴിപ്പിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് താൽപ്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 20 അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 21 ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരും- എന്നിരുന്നാലും, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 30 പ്രകാരം സിവിൽ ജഡ്ജിയുടെ കോടതിയിൽ തീർപ്പാക്കാത്ത നടപടികളിൽ വാടകയുടെ എല്ലാ കുടിശ്ശികയും കെട്ടിവയ്ക്കാൻ ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുന്നു- അങ്ങനെ, അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ് എടുത്ത കാഴ്ചപ്പാടിലും ഹൈക്കോടതിയുടെ അതേ ഉറപ്പിലും യാതൊരു പിഴവുമില്ല.

2021_9_73_80

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1. യഥാർത്ഥ ഉടമകളുടെ പവർ ഓഫ് അറ്റോർണി ഉടമയും മാനേജരും ആണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട്, പ്രസ്തുത 'ഡി' നടപ്പിലാക്കിയെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന 1975 നവംബർ 15-ലെ കരാറിനെ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ആശ്രയിച്ചു. തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടത്തിൽ വാടകാവകാശം ലഭിച്ച പ്രസ്തുത കരാറിലെ രണ്ടാം കക്ഷിയാണ് ഒന്നാം എതിർകക്ഷി. യഥാർത്ഥ ഉടമകൾ പ്രസ്തുത 'ഡി' തങ്ങളുടെ അറ്റോർണിയോ മാനേജരോ ആണെന്ന് ഒരിക്കലും നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, യഥാർത്ഥ ഉടമകൾ ഒഴിപ്പിക്കലിനായി യാതൊരു നോട്ടീസും നൽകിയിട്ടില്ല അല്ലെങ്കിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ് രേഖപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതാ കണ്ടെത്തലാണ്. എതിർമൊഴിയിൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി പ്രസ്തുത കരാറിനെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറുപടിയിൽ, അപ്പീൽവാദി പ്രസ്തുത രേഖ വ്യാജമാണെന്ന് ആരോപിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, 1975 മുതൽ 1994 വരെ, 1975-ൽ തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടത്തിന്റെ വാടകക്കാരനായി ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയതിന് യഥാർത്ഥ ഉടമകൾ യാതൊരു എതിർപ്പും ഉന്നയിച്ചുവെന്ന് കാണിക്കാൻ ഹർജിക്കാരൻ രേഖകളിൽ ഒന്നും ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. അങ്ങനെ, 1976 ജൂലൈ 5-ന് മുമ്പ് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയെ വാടകക്കാരനായി കൈവശം ഉൾപ്പെടുത്തി. അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ് രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ മുന്നുടമസ്ഥർ 1975 മുതൽ യാതൊരു എതിർപ്പും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ്. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ മുന്നുടമസ്ഥരുടെ തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ, 1975 മുതൽ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി യഥാർത്ഥ ഉടമകളുടെ സമ്മതമില്ലാതെ കൈവശം വെച്ചിരുന്നു എന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന

നിഗമനത്തിൽ അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ് എത്തി. അപ്പീൽവാദിയുടെ മുന്നുടമസ്ഥരുടെ സമ്മതത്തോടെയാണ് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയത് എന്ന അഡീഷണൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് എടുത്ത ഈ നിഗമനത്തിൽ യാതൊരു തെറ്റുമില്ല. അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ് എടുത്തതും ഹൈക്കോടതി സ്ഥിരീകരിച്ചതുമായ പ്രസ്തുത കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഈ കോടതി യാതൊരു പിഴവും കാണുന്നില്ല. [ഖണ്ഡിക 12][79-ബി-ജി]

2. 1976 ജൂലൈ 5-ന് യഥാർത്ഥ ഉടമകളുടെ സമ്മതത്തോടെ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഒരു വാടകക്കാരനായി കൈവശം വെച്ചിരുന്നതിനാൽ, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 പ്രകാരം അവൻ ഒരു വാടകക്കാരനായി കണക്കാക്കപ്പെടും. [ഖണ്ഡിക 13][79-ജി-എച്ച്]

3. അതിനാൽ, അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവിൽ തെറ്റ് കണ്ടെത്താൻ യാതൊരു കാരണവുമില്ല. വകുപ്പ് 14 പ്രകാരം, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് പ്രസ്തുത നിയമം പ്രകാരം ഒരു വാടകക്കാരനെന്ന നിലയിൽ സംരക്ഷണം ലഭിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിക്ക് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയെ ഒഴിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ, അവർ പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 20 ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരും. സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച്, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 21 ആശ്രയിക്കാനുള്ള ഒരു ഓപ്ഷനും അവർക്കുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 14][80-എ-ബി]

4. വാടകയുടെ എല്ലാ കുടിശ്ശികയും കെട്ടിവയ്ക്കാനും അതിനുശേഷം നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 30 പ്രകാരം സിവിൽ ജഡ്ജിക്ക് മുമ്പാകെ തീർപ്പാക്കാത്ത നടപടികളിൽ വാടക പതിവായി കെട്ടിവയ്ക്കാനും ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുന്നു. അയാൾക്ക് ഹർജിക്കാരന് തുക നൽകാനും കഴിയും.

2021_9_73_80

പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 30-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (3) അനുസരിച്ച് വാടക തുക പിൻവലിക്കാൻ ഹർജിക്കാരന് എപ്പോഴും അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. ഒഴിപ്പിക്കൽ നടപടികൾ ഹർജിക്കാരൻ ഫയൽ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, 1994 മുതൽ തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടത്തിന്റെ പ്രയോജനം തനിക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന ഹർജിക്കാരന്റെ കേസ് പരിഗണിച്ച്, ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരിയോ കോടതിയോ, സാഹചര്യമനുസരിച്ച്, ഒഴിപ്പിക്കൽ നടപടികൾ തീർപ്പാക്കുന്നതിന് മുൻഗണന നൽകണം. [ഖണ്ഡിക 17][80-എഫ്-ജി]

അചൽ മിശ്ര v. രാമ ശങ്കർ സിംഗ്രം മറ്റുള്ളവരും ***(2005) 5 SCC 531 : [2005] 3 SCR 439;*** *റാം മൂർത്തി ദേവി v. പുഷ്പ ദേവിയും മറ്റുള്ളവരും* ***(2017) 15 SCC 230 : [2017] 7 SCR 872;*** *ഹരീഷ് ടണ്ടൻ v. അലഹബാദ്, യു.പി. അഡീഷണൽ ജില്ലാ മജിസ്ട്രേറ്റും മറ്റുള്ളവരും* ***(1995) 1 SCC 537 : [1995] 1 SCR 56-*** *ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു.*

പരാമർശിച്ച കേസ് നിയമങ്ങൾ

[2005] 3 SCR 439	ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു	ഖണ്ഡിക 6
[2017] 7 SCR 872	ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു	ഖണ്ഡിക 6
1995] 1 SCR 56	ബാധകമല്ലെന്ന് വിധിച്ചു	ഖണ്ഡിക 6

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2011 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4750.

2021_9_73_80

1997 ലെ 12203–ആം റിട്ട് ഹർജിയിൽ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയുടെ 09–10–2009 ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ എസ്. ബി. ഉപാധ്യായ, അഭിഭാഷകരായ കുമുദ് ലതാ ദാസ്, വൈ. കെ. എസ്. ചൗഹാൻ, ഇന്ദു കൗൾ എന്നീ അഭിഭാഷകർ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

ആനന്ദ് വർമ്മ, ചിത്രങ്ക നായിക്, രാജീവ് കുമാർ ദുബേ, കമൽന്ദ്ര മിശ്ര, എന്നീ അഭിഭാഷകർ എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് അഭയ് എസ്. ഓഖ:

1. ഈ അപ്പീൽ വഴി, അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയിൽ റിട്ട് ഹർജിക്കാരനായിരുന്ന അപ്പീൽവാദി, അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി പാസാക്കിയ 09–10–2009 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിനും ഉത്തരവിനും എതിർപ്പ് ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നു.
2. ഉത്തർപ്രദേശിലെ കാൺപൂർ നഗറിലെ കളക്ടർഗഞ്ച്, കെട്ടിടം നമ്പർ 74/13–ന്റെ ഉടമയാണെന്ന് അപ്പീൽവാദി അവകാശപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥ ഉടമകളായ ശ്രീ വിഷ്ണു സ്വരൂപ് മിശ്രയ്ക്കും ശ്രീ ഗോപാൽ സ്വരൂപ് മിശ്രയ്ക്കും വേണ്ടി പവർ ഓഫ് അറ്റോർണി ഉടമ നടപ്പിലാക്കിയ 13–03–1994 ലെ ഒരു തീറാധാരം വഴി അപ്പീൽവാദി പ്രസ്തുത കെട്ടിടം സ്വന്തമാക്കി. തീറാധാരത്തിന് വിഷയമായ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഭൗതിക കൈവശം, രണ്ട് ഗദ്ദികൾ, രണ്ട് ഗോഡൗണുകൾ, ഒരു ടിൻ ഷെഡ് എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്ന (പൊതുവായി "തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങൾ" എന്ന് പറയുന്നു) അത്

നേരത്തെ അപ്പീൽവാദിയുടെ വിൽപ്പനക്കാരൻ ധ്രുവ് നാരായൺ ത്രിപാഠിക്ക് വാടകയ്ക്ക് നൽകിയിരുന്നു, തന്റെ വിൽപ്പനക്കാർ തനിക്ക് കൈമാറി എന്ന് ഹർജിക്കാരൻ അവകാശപ്പെട്ടു.

3. ഉത്തർപ്രദേശ് അർബൻ ബിൽഡിംഗ്സ് (റെഗുലേഷൻ ഓഫ് ലെറ്റിംഗ്, റെന്റ് ആൻഡ് എവിക്ഷൻ) നിയമം, 1972-ലെ (ചുരുക്കത്തിൽ "പ്രസ്തുത നിയമം" എന്ന് പറയുന്നു) വകുപ്പ് 16 പ്രകാരം, തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങളുടെ അലോട്ട്മെന്റിനായി രണ്ടാം എതിർകക്ഷി ഒരു ഹർജി സമർപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 12-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (4) അനുസരിച്ച് തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നു എന്ന അനുമാനത്തിലാണ് ഹർജി സമർപ്പിച്ചത്. പ്രസ്തുത ഹർജിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഉത്തർപ്രദേശ് അർബൻ ബിൽഡിംഗ്സ് (റെഗുലേഷൻ ഓഫ് ലെറ്റിംഗ്, റെന്റ് ആൻഡ് എവിക്ഷൻ) ചട്ടങ്ങൾ, 1972-ലെ ചട്ടം 8(2) അനുസരിച്ച്, 20-05-1995 തീയതിയിലെ ഒരു പരിശോധനാ റിപ്പോർട്ട് ജില്ലാ മജിസ്ട്രേറ്റിന് സമർപ്പിച്ചു. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി-രമേഷ് ചന്ദ്ര ദ്വിവേദി മെസ്സേഴ്സ് രമേഷ് ചന്ദ്ര പ്രവേഷ് കുമാർ എന്ന പേരിൽ തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങളിൽ ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്നുണ്ടെന്ന് റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1975 നവംബറിൽ 500/- രൂപ പ്രതിമാസ വാടകയ്ക്ക് ശ്രീ ധ്രുവ് നാരായൺ ത്രിപാഠി തന്നെ തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങളിൽ വാടകക്കാരനായി ഉൾപ്പെടുത്തി എന്ന് ഒന്നാം എതിർകക്ഷി അറിയിച്ചതായി റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. പ്രസ്തുത നിയമം പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ജില്ലാ മജിസ്ട്രേറ്റ് (അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ്-VI) വിധിച്ചത്, 15-11-1975 തീയതിയിലെ കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ധ്രുവ് നാരായൺ ത്രിപാഠി ഉടമകളുടെ പവർ ഓഫ് അറ്റോർണി ഉടമയായും മാനേജരായും പ്രവർത്തിച്ച് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയെ ഒരു വാടകക്കാരനായി ഉൾപ്പെടുത്തി

എന്നാണ്. യഥാർത്ഥ ഉടമകൾ ധ്രുവ് നാരായൺ ത്രിപാഠിയുടെ നടപടിയെ ഒരിക്കലും എതിർത്തിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വിധിച്ചു. അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ് വിധിച്ചത്, 15-11-1975 തീയതിയിലെ പ്രസ്തുത കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഒരു വാടകക്കാരനായി തുടർച്ചയായി കൈവശം വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങളുടെ ഒരു വാടകക്കാരനായി മാറിയിട്ടുണ്ടെന്നും ആണ്. അതിനാൽ, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 12-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (4)-ന്റെ അർത്ഥത്തിൽ തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നില്ലെന്ന് വിധിക്കപ്പെട്ടു.

4. അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിനും ഉത്തരവിനും എതിരായി ഹർജിക്കാരൻ ഒരു റിട്ട് ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു, അത് 15-11-1975 തീയതിയിലെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട വിധിന്യായവും ഉത്തരവും വഴി തള്ളി.

5. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ അപ്പീലിന് പിന്തുണയായി വാദിച്ചത്, ഹർജിക്കാരന്റെ മുന്നുടമസ്ഥർക്ക് വേണ്ടി ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയെ വാടകക്കാരനായി ഉൾപ്പെടുത്താൻ പ്രസ്തുത ധ്രുവ് നാരായൺ ത്രിപാഠിക്ക് അധികാരമില്ലായിരുന്നു എന്നാണ്. പ്രസ്തുത ധ്രുവ് നാരായൺ ത്രിപാഠി അപ്പീൽവാദിയുടെ മുന്നുടമസ്ഥർ ഉൾപ്പെടുത്തിയ വാടകക്കാരനായിരുന്നു എന്ന് അവർ വാദിച്ചു. 05-07-1976-ന് തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു എന്ന് അവർ വാദിച്ചു. 1994-ൽ ഹർജിക്കാരൻ വസ്തു വാങ്ങിയെന്നും അന്നുമുതൽ തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങളിൽ നിന്ന് തനിക്ക് യാതൊരു വരുമാനവും ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അവർ വാദിച്ചു. അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിക്ക് മുമ്പാകെയുള്ള റിട്ട് ഹർജി 1997-ലെ ആയിരുന്നു എന്നും അത് 09-10-2009-ന് തീരുമാനിച്ചുവെന്നും ഈ

അപ്പീൽ 2011-ലെ ആണെന്നും അവർ വാദിച്ചു. അങ്ങനെ, കഴിഞ്ഞ 27 വർഷമായി അപ്പീൽവാദിക്ക് തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങളിൽ നിന്ന് യാതൊരു പ്രയോജനവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് വാദം.

6. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ **അച്ചൽ മിശ്ര v. രാമ ശങ്കർ സിംഗും മറ്റുള്ളവരും**[1], **റാം മൂർത്തി ദേവി v. പുഷ്പ ദേവിയും മറ്റുള്ളവരും**[2], **ഹരീഷ് ടണ്ടൻ v. അലഹബാദ്, യു.പി. അഡീഷണൽ ജില്ലാ മജിസ്ട്രേറ്റും മറ്റുള്ളവരും**[3] എന്നീ കേസുകളിൽ സുപ്രീം കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു.

7. ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ് രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തലുകളിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു, 1975 മുതൽ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങളുടെ കൈവശം വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും 05-07-1976-ന് മുമ്പ് പോലും വാടക നൽകുന്നുണ്ടെന്നും വിധിച്ചു. പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 30-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (1) ആശ്രയിച്ച് കാൺപൂർ നഗറിലെ സിവിൽ ജഡ്ജി (ജൂനിയർ ഡിവിഷൻ) കോടതിയിൽ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി വാടക കെട്ടിവെച്ചതിലേക്ക് അദ്ദേഹം ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചു. തന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ച്, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി പ്രസ്തുത നടപടികളിൽ പതിവായി വാടക കെട്ടിവയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നും, വാടകയുടെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം കെട്ടിവച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി അത് ചെയ്യുമെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

8. ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾക്ക് മറുപടിയായി അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ

1 (2005) 5 SCC 531
2 (2017) 15 SCC 230
3 (1995) 1 SCC 537

ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചത്, തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങൾ വാങ്ങി 27 വർഷത്തിന് ശേഷം അപ്പീൽവാദിയെ ഒഴിപ്പിക്കൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് നീതിയല്ല എന്നാണ്.

9. ഈ കോടതി വാദങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചു. ഈ കോടതി രേഖകളിലെ വിവരങ്ങളും പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളും പരിശോധിച്ചു. വകുപ്പ് 12-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (1) ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒഴിവായതായി കണക്കാക്കുന്നതിനുള്ള ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. വകുപ്പ് 12-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (1)-ന്റെ ഖണ്ഡം (ബി) പ്രകാരം, ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ വാടകക്കാരൻ തന്റെ കുടുംബാംഗമല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയെ അത് കൈവശം വെക്കാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ കെട്ടിടം അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം കൈവശം വെക്കാത്തതായി കണക്കാക്കപ്പെടും. വകുപ്പ് 12-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (2) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്, വാണിജ്യേതര കെട്ടിടങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, കെട്ടിടത്തിൽ ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്ന ഒരു വാടകക്കാരൻ തന്റെ കുടുംബാംഗമല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയെ പങ്കാളിയായി ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ, വാടകക്കാരൻ കെട്ടിടം കൈവശം വെക്കാത്തതായി കണക്കാക്കപ്പെടും. പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 12-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (4) വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത്, ഉടമയോ വാടകക്കാരനോ വകുപ്പ് 12-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (1) അല്ലെങ്കിൽ (2) പ്രകാരം കൈവശം വെക്കാത്തതായി കണക്കാക്കുന്ന ഏതൊരു കെട്ടിടമോ അതിന്റെ ഒരു ഭാഗമോ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെടും.

10. പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 16-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (1)-ന്റെ ഖണ്ഡം (എ) പ്രകാരം, ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും കെട്ടിടം ഉത്തരവിൽ നിശ്ചയിച്ച ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്ക് വാടകയ്ക്ക് നൽകാൻ ജില്ലാ മജിസ്ട്രേറ്റിന് അധികാരമുണ്ട്.

11. പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്, അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"14. നിലവിലുള്ള വാടകക്കാരുടെ സ്ഥിരപ്പെടുത്താൽ അല്ലെങ്കിൽ കൈവശം.– [ഈ നിയമത്തിന്റെ താൽക്കാലികമായി പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഉത്തർപ്രദേശ് അർബൻ ബിൽഡിംഗ്സ് (റെഗുലേഷൻ ഓഫ് ലെറ്റിംഗ്, റെന്റ് ആൻഡ് എവിക്ഷൻ) (ഭേദഗതി) നിയമം, 1976–ന്റെ ആരംഭത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പ് ഉടമയുടെ സമ്മതത്തോടെ ഒരു കെട്ടിടം കൈവശം വെച്ചിരുന്ന ഏതൊരു ലൈസൻസിയും (വകുപ്പ് 2–എയുടെ അർത്ഥത്തിൽ) അല്ലെങ്കിൽ വാടകക്കാരനും, അത്തരം ആരംഭ തീയതിയിൽ ഏതെങ്കിലും കോടതിയിലോ അധികാരിക്ക് മുമ്പാകെയോ ഒഴിപ്പിക്കലിനായുള്ള ഏതെങ്കിലും കേസ് അല്ലെങ്കിൽ നടപടി തീർപ്പാക്കാത്ത വ്യക്തിയല്ലാത്തവർ, അത്തരം കെട്ടിടത്തിന്റെ അധികാരപ്പെടുത്തിയ ലൈസൻസിയോ വാടകക്കാരനോ ആയി കണക്കാക്കപ്പെടും]."

വകുപ്പ് 14 പ്രകാരം, യു.പി. അർബൻ ബിൽഡിംഗ്സ് (റെഗുലേഷൻ ഓഫ് ലെറ്റിംഗ്, റെന്റ് ആൻഡ് എവിക്ഷൻ) (ഭേദഗതി നിയമം), 1976–ന്റെ ആരംഭത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പ് ഉടമയുടെ സമ്മതത്തോടെ ഒരു കെട്ടിടം കൈവശം വെച്ചിരുന്ന ഒരു വാടകക്കാരൻ അധികാരപ്പെടുത്തിയ വാടകക്കാരനായി കണക്കാക്കപ്പെടും. ഭേദഗതി നിയമത്തിന്റെ ആരംഭ തീയതി 05–07–1976 ആണ്.

12. യഥാർത്ഥ ഉടമകളുടെ പവർ ഓഫ് അറ്റോർണി ഉടമയും മാനേജരും ആണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട്, പ്രസ്തുത ധ്രുവ് നാരായൺ ത്രിപാഠി നടപ്പിലാക്കിയെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന 1975 നവംബർ 15–ലെ കരാറിനെ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ആശ്രയിച്ചു. തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടത്തിൽ വാടകാവകാശം ലഭിച്ച പ്രസ്തുത കരാറിലെ രണ്ടാം കക്ഷിയാണ് ഒന്നാം

2021_9_73_80

എതിർകക്ഷി. യഥാർത്ഥ ഉടമകൾ പ്രസ്തുത ധ്രുവ് നാരായൺ ത്രിപാഠി തങ്ങളുടെ അറ്റോർണിയോ മാനേജരോ ആണെന്ന് ഒരിക്കലും നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, യഥാർത്ഥ ഉടമകൾ ഒഴിപ്പിക്കലിനായി യാതൊരു നോട്ടീസും നൽകിയിട്ടില്ല അല്ലെങ്കിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ് രേഖപ്പെടുത്തിയ വസ്തുതാ കണ്ടെത്തലാണ്. എതിർമൊഴിയിൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി പാരഗ്രാഫ് 5-ലെ അനുബന്ധം ആർ-4-ൽ പ്രസ്തുത കരാറിനെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറുപടിയിൽ, അപ്പീൽവാദി പ്രസ്തുത രേഖ വ്യാജമാണെന്ന് ആരോപിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, 1975 മുതൽ 1994 വരെ, 1975-ൽ തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടത്തിന്റെ വാടകക്കാരനായി ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയതിന് യഥാർത്ഥ ഉടമകൾ യാതൊരു എതിർപ്പും ഉന്നയിച്ചുവെന്ന് കാണിക്കാൻ ഹർജിക്കാരൻ രേഖകളിൽ ഒന്നും ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. അങ്ങനെ, 1976 ജൂലൈ 5-ന് മുമ്പ് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയെ വാടകക്കാരനായി കൈവശം ഉൾപ്പെടുത്തി. അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ് രേഖപ്പെടുത്തിയ കണ്ടെത്തൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ മുന്നുടമസ്ഥർ 1975 മുതൽ യാതൊരു എതിർപ്പും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ്. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിയുടെ മുന്നുടമസ്ഥരുടെ തെളിവുകളുടെ അഭാവത്തിൽ, 1975 മുതൽ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി യഥാർത്ഥ ഉടമകളുടെ സമ്മതമില്ലാതെ കൈവശം വെച്ചിരുന്നു എന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന് അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റ് നിഗമനം ചെയ്തു. അപ്പീൽവാദിയുടെ മുന്നുടമസ്ഥരുടെ സമ്മതത്തോടെയാണ് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയത് എന്ന അഡീഷണൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് എടുത്ത ഈ നിഗമനത്തിൽ യാതൊരു തെറ്റുമില്ല. അഡീഷണൽ സിറ്റി

മജിസ്ട്രേറ്റ് എടുത്തതും ഹൈക്കോടതി സ്ഥിരീകരിച്ചതുമായ പ്രസ്തുത കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഈ കോടതി യാതൊരു പിഴവും കാണുന്നില്ല.

13. 1976 ജൂലൈ 5-ന് യഥാർത്ഥ ഉടമകളുടെ സമ്മതത്തോടെ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഒരു വാടകക്കാരനായി കൈവശം വെച്ചിരുന്നതിനാൽ, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 പ്രകാരം അയാൾ ഒരു വാടകക്കാരനായി കണക്കാക്കപ്പെടും.

14. അതിനാൽ, അഡീഷണൽ സിറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവിൽ തെറ്റ് കണ്ടെത്താൻ യാതൊരു കാരണവുമില്ല. വകുപ്പ് 14 പ്രകാരം, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് പ്രസ്തുത നിയമം പ്രകാരം ഒരു വാടകക്കാരനെന്ന നിലയിൽ സംരക്ഷണം ലഭിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിക്ക് ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയെ ഒഴിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ, അവർ പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 20 ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരും. സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച്, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 21 ആശ്രയിക്കാനുള്ള ഒരു സാധ്യതയും അവർക്കുണ്ട്.

15. അപ്പീൽവാദി ആശ്രയിച്ച വിധിന്യായങ്ങൾ ഈ കോടതി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചു. **അച്ചൽ മിശ്ര** (മുമ്പ് പറഞ്ഞത്) എന്ന കേസിലെ തീരുമാനം പറയുന്നത്, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 12 പ്രകാരമുള്ള ഒഴിവ് വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുന്ന ഉത്തരവിനെ റിട്ട് ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് ചോദ്യം ചെയ്യാം അല്ലെങ്കിൽ പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18 പ്രകാരമുള്ള പ്രതിവിധി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അലോട്ട്മെന്റ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചതിന് ശേഷം ചോദ്യം ചെയ്യാം എന്നാണ്. **ഹരീഷ് ടണ്ടൺ** (മുമ്പ് പറഞ്ഞത്) എന്ന കേസിലെ തീരുമാനത്തിനും ഈ അപ്പീലിലെ തർക്കവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. അവസാനമായി, **റാം മൂർത്തി ദേവി** (മുമ്പ് പറഞ്ഞത്) എന്ന കേസിലെ തീരുമാനം ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നില്ല. അത് നിയമവിരുദ്ധമായ

ഉപവാടകയെക്കുറിച്ചാണ്. ഈ തീരുമാനങ്ങളൊന്നും ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾക്ക് ബാധകമല്ല.

16. അപ്പീലിൽ കഴമ്പില്ലെങ്കിലും, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടങ്ങൾക്ക് പതിവായി വാടക നൽകുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഒന്നാം എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച എതിർപ്പുകളിൽ, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 30-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം കാൺപൂർ നഗറിലെ സിവിൽ ജഡ്ജി (ജൂനിയർ ഡിവിഷൻ) കോടതിയിൽ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി മിസലേനിയസ് കേസ് നമ്പർ 284/70/04 ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം നിലപാട് എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചത്, വാടക തുക മുഴുവനായും പ്രസ്തുത കേസിൽ കെട്ടിവച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാണ്.

17. 31-08-2021 വരെ എന്തെങ്കിലും വാടക കുടിശ്ശികയുണ്ടെങ്കിൽ, ഇന്ന് മുതൽ ആറ് ആഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ അത് കെട്ടിവയ്ക്കാനും അതിനുശേഷം മേൽപ്പറഞ്ഞ നടപടികളിൽ പതിവായി വാടക കെട്ടിവയ്ക്കാനും ഈ കോടതി ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകുന്നു. അയാൾക്ക് ഹർജിക്കാരന് തുക നൽകാനും കഴിയും. പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 30-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (3) അനുസരിച്ച് വാടക തുക പിൻവലിക്കാൻ ഹർജിക്കാരന് എപ്പോഴും അപേക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. ഹർജിക്കാരൻ ഒഴിപ്പിക്കൽ നടപടികൾ ഫയൽ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, 1994 മുതൽ തർക്കവിഷയമായ കെട്ടിടത്തിന്റെ പ്രയോജനം തനിക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന ഹർജിക്കാരന്റെ കേസ് പരിഗണിച്ച്, ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരിയോ കോടതിയോ, സാഹചര്യമനുസരിച്ച്, ഒഴിപ്പിക്കൽ നടപടികൾ തീർപ്പാക്കുന്നതിന് മുൻഗണന നൽകണം.

18. മുകളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചവയ്ക്ക് വിധേയമായി, അപ്പീലിൽ യാതൊരു കഴമ്പുമില്ലാത്തതിനാൽ അപ്പീൽ തള്ളുന്നു.

2021_9_73_80

അങ്കിത് ഗ്യാൻ അപ്പീൽ തള്ളി.